

Diospyros virginiana

hurma amerykańska

Diospyros virginiana (hurma amerykańska) występuje na dużych obszarach wschodnich regionów Stanów Zjednoczonych, gdzie rośnie obok *Acer rubrum*, *Liriodendron tulipifera* i *Platanus occidentalis*. Na bogatych w składniki odżywcze, wilgotnych glebach *Diospyros virginiana* tworzy eleganckie, szeroko rosnące, średniej wielkości drzewo o wysokości dwudziestu metrów, a w uprawie – około sześciu do dwunastu metrów. Owalna do jajowatej, półtwarda korona o szerokości od sześciu do ośmiu metrów jest zbudowana z poziomych gałęzi wyrastających z pnia.

Owoce *Diospyros virginiana* – lokalnie znane jako *persimmons* – uprawia się na dużą skalę w celach handlowych. Żółte lub żółtopomarańczowe owoce mają wielkość od trzech do sześciu centymetrów i są znacznie większe od owoców *Diospyros lotus*. Tymi podobnymi do pomidorów owocami zjadają się nie tylko ludzie, ale także ptaki i ssaki. Już same zdrowe, podłużne, błyszczące, ciemnozielone liście sprawiają, że *Diospyros virginiana* jest niezwykle atrakcyjną odmianą. Młode liście są brązowe, a piękne żółte liście jesienne dodatkowo zwiększają wartość dekoracyjną drzewa. Pod koniec maja lub na początku czerwca u hurmy amerykańskiej pojawiają się niepozorne, żółtoróżowe, dzwonekowane kwiaty. Do dobrego owocowania potrzebne są kwiaty męskie i żeńskie, chociaż drzewa żeńskie rodzą również owoce bez nasion, jeśli w pobliżu nie ma osobnika męskiego. *Diospyros virginiana* ma piękną, szarą, szorstką korę i błyszczące, brązowe pędy.

Diospyros virginiana rozwija się jako gatunek pionierski na większości gleb i dobrze znosi słońce i suszę. Najsilniejsze okazy występują jednak w wilgotnych i bogatszych dolinach rzecznych na glebach, które nie są zalewane lub są zalewane w niewielkim stopniu. To sprawia, że *Diospyros virginiana* nadaje się również do sadzenia w dolinach wadi. Hurma amerykańska szczególnie dobrze sprawdza się w nasadzeniach w parkach, ogrodach leśnych i tradycyjnych oraz na pasach zieleni. Ze względu na korzeń palowy *Diospyros virginiana* nie daje się łatwo przesadzać.

KOLORY SEZONOWE

TYP NASADZEŃ

rodzaje drzew: drzewa pienne, drzewa półpienne, drzewa wielopniowe, drzewa charakterystyczne, drzewa owocowe

ZASTOSOWANIE

Lokalizacja: park, pas zieleni, duży ogród, cmentarz, wadi (odwadnianie poprzez drenaż i infiltrację) | **Chodnik:** brak | **Koncept nasadzeń:** food forest, Nasadzenia łukowe

CECHY

Kształt korony: jajowata | **Struktura korony:** półtwarda | **Wysokość:** 6 - 12 m | **Szerokość:** 6 - 8 m | **Strefa mrozoodporności:** 6A - 8B

WYMAGANIA

Wiatr: umiarkowanie odporne na wiatr | **Gleba:** less, glina piaszczysta, ciężka glina, lekka glina, gleba piaszczysta, gleba ilasta | **Stopień użyczenia:** średnio zasobna w składniki odżywcze, zasobna w składniki odżywcze | **Poziom nawodnienia gleby:** sucha, wilgotna, mokra | **Stanowisko:** słoneczne | **Odczyn gleby:** kwaśny, obojętny, zasadowy | **Rośliny pożyteczne:** pszczoły, motyle, ptaki, ludzie | **Ekstremalne warunki:** tolerancja na suszę, znosi krótkie podtopienia

PLANTKENMERKEN

Kwiaty: dzwonekowane, niepozorne, małe | **Kolor kwiatów:** żółtoróżowy | **Termin kwitnienia:** maj - czerwiec | **Kolor liści:** pączki brązowe, ciemnozielony | **Liście:** opadające zimą, jajowate, skórzaste, matowe | **Kolor jesienią:** żółty | **Owoce:** efektowne, obfite owocowanie, jadalne, śliwka | **Kolor owoców:** żółty, żółtopomarańczowy | **Kolor kory:** szary | **Kora:** głęboko bruzdowana | **Kolor pędów:** brązowy | **Pędy:** nagie | **System korzeniowy:** korzeń palowy,